

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שישי י"ד בניסן תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

קידושין - מ"ב

1. לעיל הובא שיטת ר' יהושע בן קרחה, למ"ד החולק עליו אלו מקורות עולים לסיכום?
 - א. מנין שכל ישראל יוצאים בפסח אחד ואע"פ שאין בו כזית - ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים והרי אין כל הקהל שוחטין.
 - ב. המקור לשליחות בקורבנות וייקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית.
 - ג. וכיון שדין שותפות כבר למדנו מהפסוק הקודם אם אינו ענין לשותפות תנהו ענין לשליחות.
 - ד. המקור - לדין שאיש זוכה, אבל קטן פחות מ"ג אינו יכול לזכות לאחרים - איש לפי אכלו.
 - ה. אינו צריך מקור לדין ששוחטין את הפסח אפילו על היחיד, כיון שחלק וסבר שאין שוחטין על היחיד.

2. מה דרש רב מהפסוק 'ונשיא אחד נשיא אחד ממטה'?
 - א. להו"א - ששלוחו של אדם כמותו. ונדחה - והרי קטנים אינם בני שליחות ובחלוקת הארץ היה צריך לחלק גם עבור קטנים.
 - ב. אלא - שזכין לאדם שלא בפניו, וגם עבור קטן, והקשו - הרי יש כאן גם צד חובה כיון שיש שנח להם בהר ולא בבקעה, וכן הפוך.
 - ג. אלא - יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהן, בית דין מעמידין להם אפוטרופוס ואפילו לחוב להם אם בא מתחילה לזכות להם.

3. יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהם בית דין מעמידים לכל אחד אפוטרופוס שבורר ליתום חלק יפה. כשהגדילו האם רשאים למחות?
 - א. שמואל - יכולים למחות.
 - ב. רב נחמן - אינם יכולים למחות, דא"כ מה כח בית דין יפה.

4. דיינים ששמו נכסי אדם כדי למוכרם ולשלם מדמיהם לבעל חובו, וטעו ופיחתו שתות או הותירו שתות. מה דין המכר?
 - א. חכמים - מכרן בטל.
 - ב. רשב"ג - מכרן קיים שא"כ מה כח ב"ד יפה.

רב נחמן פסק כחכמים כיון שכאן מדובר שטעו, [אך לעיל לגבי אפוטרופסים שלא טעו מודה שאומרים 'א"כ מה כח ב"ד יפה' ומדובר שאחד היתומים רוצה למחות שמעונין ברוח אחרת ששם יש לו קרקע].

5. רב נחמן האחין שחלקו את ירושת אביהן, הרי הן כלקוחות לענין דיני הונאה: אלו כללים העמיד בזה רב נחמן וכיצד הגבילם רבא?
 - א. טעו בפחות משתות נקנה המקח - אמנם אם האח שהתאנה מינה שליח שטעה וברר לו חלק קטן, החלוקה בטלה כיון שיאמר לו לתקוני שדרתיך ולא לעוותי.
 - ב. טעו יתר על שתות בטל מקח - אמנם אם אמרו האחים נחלק את השומא כפי שיעריכו בית דין, אינו בטל [כדעת רשב"ג].
 - ג. טעו בשתות בדיוק - קנה, ומחזיר את אונאה, ודווקא במטלטלין, אבל במקרקעי 'אין אונאה לקרקעות'. ואף במקרקעי אין הונאה דווקא כשטעו בערך החלקים, אך אם טעו במדת החלקים חלוקתם בטלה. וכדעת רבה שכל דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין אפילו פחות מכדי אונאה, חוזר.

6. מי שמסר גחלת ביד חרש שוטה וקטן והבעירו רכוש אחרים, פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים. אבל אם שלח ביד פיקח, הפיקח חייב. מדוע שלא נאמר שלוחו של אדם כמותו?

אין שליח לדבר עבירה, כיון ש'דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעים...'

7. לענין מעילה שנינו: שליח ששינה, שליח מעל. אך אם עשה בדיוק את שליחותו, בעל הבית מעל. ומדוע הרי אין שליח לדבר עבירה?

דווקא במעילה דרשו חטא חטא מתרומה שמועיל לעשות שליח, ואין ללמוד כיון שמעילה ושליחות יד [להלן] שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדים. [ולב"ש מעילה וטביחה שני הכתובין הבאים כאחד].

8. שולח יד בפקדון - בית שמאי מחייבים על מחשבה כמעשה. ולבית הלל חייב רק אם שלח יד. מה מקורם?
 - א. בית שמאי - על כל דבר פשע.
 - ב. בית הלל - אם לא שלח ידו במלאכת רעהו, ועל כל דבר פשע מלמד שאף אם אמר לעבדו ולשלוחו חייב.